o pagină de football

La ora 15.30 pe Stadionul A.N.E.F.

România B. întâlneşte Ungaria B.

De comportarea cadeţilor noştri sunt legate toate speranţele de progres ale footballului românesc

Elanul echipei României poate învinge rutina formaţiei pestane

Pe stadionul A.N.E.F. se dispută astăzi după amiază prima partidă pe care o susţin oaspeţii maghiari, invitaţi pentru două jocuri în Capitală.

Intâlnirea va pune faţă în faţă cele două formaţii secunde ale României şi Ungariei, adică echipele cari cuprind jucătorii speranţă ale acestor două ţări.

Cu matchul pe care-l dispută astăzi după amiază echipa noastră naţională B revine pe primul plan al interesului. După ce în urmă cu doi ani s'a făcut o sforţare pentru crearea unei echipe naţionale B. în care să se desăvârşească pregătirea tinerilor noştri jucători de mare talent, iniţiativa a fost trecută — un timp — pe un plan secundar pentru ca acum să fie reluată — se pare — cu mai multă hotărâre ca în trecut.

O echipă naţională pur românească

Odată cu eforturile cari se fac pentru punerea în valoare a elementului tânăr s'a decis ca în această formaţie secundă să nu fie întrebuinţaţi decât jucători de origine etnică pur românească, pentru ca în felul acesta rezervoriul de alimentare al echipei prime să cuprindă numai elemente româneşti.

Incercarea care se face după amiază în compania unui adversar de talia echipei secunde a Ungariei se anunţă deaceea cu atât mai interesantă şi mai salutară.

In compania unui adversar care ştie juca — şi lucrul acesta nu este un secret pentru nimeni — cadeţii României vor fi chemaţi să dea un examen definitiv dar o dovadă a valorii şi talentului lor.

Acesta este obiectivul urmărit şi pe linia acestuia trebue să ne situăm, astăzi, când vom viziona matchul angajat.

PREGATIRI, PREGATIRI, PREGATIRI

Pregătirea echipei noastre naţionale s'a făcut, de astă dată, după alte sisteme decât în trecut.

Teoretic şi tactic — mai ales — s'a căutat să se imprime acestei echipe un sistem de joc, care s'o avantajeze în lupta pe care va avea de dat — căci dacă ne interesează rezultatul pe care-l va obţine nu se poate spune că nu se doreşte ca acest rezultat să fie cât mai frumos posibil.

Pentru toate aceste pregătiri, ca şi pentru aspiraţiunile cari sunt legate de această formaţie, trebuie ca rezultatul matchului de după amiază să mulţumească pe toţi.

UNGURII SUNT OPTIMIŞTI

Activitatea cadeţilor noştri a fost urmărită, în tot cursul săptămânii, pas cu pas. Suntem deci în măsură să cunoaştem până la cele mai mici amănunte tot ceeace s'a pregătit pentru această formaţie.

Să privim puţin şi în tabăra adversă.

Din totdeauna, ungurii au ţinut ca în matchurile pe care le dispută la Bucureşti să obţină victorii cât mai frumoase. Căci, din păcate până acum nu au fost încă învinşi — prezentând selecţionatele lor Profesioniste.

Pentru echipa lor B ungurii au — şi ei — o slăbiciune deosebită căci şi la ei se pune cu multă seriozitate problema reînoirii cadrelor echipei prime. Trebuie să recunoaştem, odată cu aceasta, că în formaţiunea lor secundă adversarii noştri de astăzi au elemente cari ar putea fi întrebuinţate cu succes în prima garnitură. Iată decе ne manifestăm îngrijorarea pentru replica care va putea fi furnizată de echipa noastră în faţa acestui adversar.

Am avut ocazia să discutăm cu conducătorii şi jucătorii unguri în legătură cu acest match

Fără ca să subestimeze valoarea partenerului de joc, ungurii manifestă un optimism robust asupra rezultatuui partidei, care — spun ei — nu le poate fi decât favorabil.

In optimismul acesta trebuie să recunoaştem siguranţa lor asupra formaţiei pe care o vor arunca în luptă şi care întruneşte toate sufragiile.

Un elan care s'ar putea să cunoască margini

Oricum am vrea să privim matchul de după amiază, trebuie să concedem că oaspeţii sunt favoriţii întâlnirii.

Cu jucătorii care compun formaţia lor, cu technica avansată a acestora, cu valoarea soccerului practicat de către unguri, echipa lor B are toate atout-urile asupra formaţiei noastre. Un singur capitol ne este însă favorabil nouă. Acela în care este vorba de elanul de joc. In acest capitol găsim pentru echipa noastră, în mod normal, un avantaj atât de mare încât poate contrabalansa altele mai importante — din punct de vedere calitativ. In matchul de antrenament susţinut contra echipei A, cadeţii României au combătut cu o «poftă» care le-a adus o victorie nesperat de frumoasă. Dacă şi după amiază îi vom vedea jucând aşa nu ne va surprinde din partea lor o performanţă care să depăşească în intensitate toate câte se speră în legătură cu comportarea acestei formaţiuni.

Formaţia pe care o arunoă în luptă România B, cuprinde în alcătuirea ei oameni noui. In măsura în care aceştia vor corespunde va fi şi rezultatul partidei.

Echipa cuprinde pe:

JUSTIN;

PETRESCU, Lengheriu;

DEMETROVICI, DRAGAN, NISTOR;

LUCACIU, TORJOC, CONSTANTINESCU, DUNAREANU şi GICA POPESCU.

Dintre aceştia îşi fac debutul ca internaţionali: Justin, Petrescu, Drăgan, Lucaciu, Torjoc şi Constantinescu, deci nu mai puţin de 6 oameni.

Cât despre unguri au aunnţat pe:

CSIKOS;

FEBFOLDI, ONODY;

BACOTI, TOTH, SZORLAY II;

VARADI, SUTO, HIDASI, NEMES şi TOLVAJ.

Printre aceştia găsim multe «nume» în care vecinii noştri îşi pun mari speranţe.

Iată deci «oştile» faţă în faţă. Să aşteptăm, acum, lupta lor.

Echipa A a Ungariei făcând antrenament de condiţie fizică

ROMANIA B.- *echipa tinereţii cuceritoare*

Personal, matchul de astăzi ne interesează mai mult decât cel de mâine. Este drept, marea bătălie, lupta de prestigii se dă mâine, dar, ce vreţi, noi suntem sinceri şi o declarăm fără jenă că ne-am păstrat toate emoţiile pentru partida de astăzi...

Mâine joacă primele echipe. Vom urmări matchul cu atenţiune, cu grijă, cu speranţa de a câştiga asupra celui mai bun. Evident, în opinia publică, în lumea internaţională, peste tot, o victorie a României mâine, ar avea un ecou formidabil... Ar concretiza însă acest succes o superioritate flagrantă a footballului nostru asupra celui maghiar? Nu... Ar fi numai o confirmaţie — depăşind însă orice aşteptări — a pregătirii la care a fost supusă echipa României şi în acelaş timp, un punct de plecare pentru o nouă mentalitate în ceiace priveşte problemele selecţiunii.

Victorie — ASTAZI ar însemna însă totul. Dar nu numai victorie.

O partidă bună, un joc frumos de câmp, îmbinat cu dispoziţia specifică tinerilor noştri footballişti, ne-ar încânta deopotrivă de mult.

Ştim cu toţii că echipa B a Ungariei reprezintă *o altă formaţie primă*. Selecţioneurii maghiari au alcătuit două teamuri capabile de aproape acelaş randament cu excepţia că în echipa A au fost introduşi oamenii care au manifestat o formă mai bună pe parcursul ultimelor zile de campionat, echipa secundă fiind alcătuită din jucători mai tineri dar capabili să anihileze prin rutina lor pofta de joc a unei reprezentative dominată de temperament.

...Deaceia ţinem la această formaţie B a României.

Deaceia şi pentru că selecţionata noastră secundă simbolizează mai mult decât reprezintă prima noastră echipă naţională.

In primul rând pentrucă în rândurile ei elementul românesc domneşte în majoritate absolută — deziderat care îşi caută de atâta vreme soluţionarea. In al doilea, pentrucă prilejueşte aplicarea, pe care o aşteptam de atâta vreme, a principiului oamenilor proaspeţi.

Şase nume cu totul noui în materie de echipe naţionale figurează în această grupare a tinereţii. Şase nume noi şi alte cinci în jurul cărora exista până acum atmosfera aceia de neîncredere justificată numai prin lipsa curajului primenirilor.

Suntem sentimentali? Poate. Dar chiar dacă am pune discuţia pe planul problemelor footballului naţional, am acorda tot atâta însemnătate matchului de astăzi.

Pentrucă el ne dă prilejul să verificăm, în ansamblu, potenţa footballului cu adevărat românesc.

Să ne fixăm cu titlu definitiv asupra valorilor pe care le reprezintă noii candidaţi la posturile de titulari ai primei selecţionate.

Să constatăm oportunitatea momentului de a primeni total cadrele echipei naţionale.

Şi, în sfârşit, să apreciem întrucât a fost de revoluţionară — ca urmări — metoda de lucru a d-lui Virgil Economu.

Justin, Petrescu, Drăgan, Lucaciu, Torjoc, Dunăreanu, Popescu... Sunteţi prea tineri, prea talentaţi, prea inimoşi, cu sufletele prea curate, ca să nu faceţi faţă înaltei misiuni ce vi-a fost încredinţată.

Daţi-mi dreptate, băeţi şi... a voastră va fi echipa A.

M. Silvian

Echipa Ungariei s'a plimbat eri pe Calea Victoriei

Pronosticuri? Nu obişnuim...

SAROSI, ZSENGELLER, TOTH AU RECUNOSCUT BUCUREŞTII

TOTH vorbeşte mult, e mărunt dar... prinde toate mingile

Incepând de Joi noaptea, Capitala are un oaspete de seamă: echipa naţională a Ungariei. In Europa sunt foarte puţine echipe de football care sunt la mare preţ dar dintre acestea este sigur că formaţia Ungariei ocupă un loc frumos. Concluzia aceasta o puteţi desprinde după felul cum este primită la noi o echipă. De o pildă, atunci când ne vizitează o formaţie cu un soccer mai puţin reputat, programele, primirile şi întregul protocol vor fi cu mult mai reduse.

In schimb când ne vizitează o echipă mare, lista protocolului întrece două pagini ministeriale. Ţineţi minte când a venit echipa Angliei? In gară a fost muzică, s'au intonat imnurile regale, maşini speciale alergau în toate direcţiile, la Ambasador erau arborate steagurile, un banchet grandios a fost aranjat pentru distinşii oaspeţi. După match englezii au plecat pe Valea Prahovei şi s'au distrat atât de bine la noi încât, foarte amabili, ne-au invitat la Londra pentru un match, care din nefericire nu va mai avea loc. De bună seamă că Ungaria face parte dintre formaţiile mari căci altfel nu ar fi fost domiciliată tot la Ambasador, şi nu ar avea un program atât de variat cât l'a făcut serviciul special al FRFA.

ZSENGELLER RECUNOAŞTE BUCUREŞTI

Ungurii au fost primiţi pe întreg parcursul ţărei de delegaţii regionali, au primit flori, au fost ovaţionaţi. La Bucureşti, în miez de noapte, au fost primiţi de delegaţii UFSR, FRFA şi alte iniţiale. Lucrurile acestea mişcă un sportiv obişnuit poate cu primiri mai reci. Cel puţin ungurii care au călătorit în toată lumea, au rămas surprinşi de prietenia cu care au fost primiţi la noi. O spun fără jenă.

Ieri dimineaţă, după o noapte dormită în tihnă în paturile confortabile dela Ambasador, ungurii au eşit să se plimbe. Natural că au pornit-o domol pe Bulevard, au eşit în Calea Victoriei, unde au căscat ochii la vitrine şi natural la femei. Cred că au privit mai mult femeile. Cel puţin atunci când am întâlnit pe Sarossi cu Szengeller, în mijlocul străzii, păreau foarte ocupaţi. Dimineaţa însorită, Calea Victoriei veselă, femeile frumoase, în fine sunt lucruri care mişcă pe oricare om. Nici o mirare că şi ungurii erau puţin ameţiţi. Ne-a prins mirarea că stau locului. Doar amândoi au mai fost la Bucureşti. Cel puţin cu Szengeller care joacă la Ujpest am avut prilejul să mai vorbim atunci când a venit să joace cu Rapid.

«Vedeţi, ne explică inteligentul atacant, atunci când am fost cu Ujpest, clubul a avut grijă să ne ducă în fugă la Snagov Am stat acolo şi mă distram jucând cărţi. Abia acum ghicesc dece ne-a cantonat Ujpest. Am fost în Bucureşti şi nu-l cunosc. De astădată nu mai scap ocazia...

TOTH VORBEŞTE PREA MULT

Jucătorii unguri se înveselesc că lumea îi reperează imediat. Sexul slab se omoară după football şi mai ales după vedete. Fetele noastre au reperat repede jucătorii şi caută să-i ghicească după mutrele apărute în Gazetă.

— Asta-i Toth, cel nou, am auzit spunând pe Mimi, care l'a arătat pe Szengeller. Il cunosc căci e timid şi numai timizii sunt tăcuţi. Szengeller pare într'adevăr timid, dar nu e Toth căci «mânzul» e foarte înfipt şi vorbeşte ca o moriţcă.

— Mi-a spus un jucător de hockey care a fost la Bucureşti că pe Calea Victoriei mergi o sută de metri într'un ceas.

SZENGELLER

— Din cauza circulaţiei? — întrebăm noi naivi.

— Nu, din cauza fetelor. Sunt cam multe...

— ???

ŞI TOTUŞI DISCIZLINA

Totuş, aceşti băieţi care sunt atât de veseli şi simpatici, sunt de o disciplină care fac cinste oricărei formaţii de sport. Ascultă ordinele antrenorului, sunt la ora fixă la masă sunt gata pentru antrenament, într'un cuvânt o echipă ideală. Spiritul acesta trădează o educaţie sportivă mai veche şi care — mărturisim — face cinste ideii de sport. Sunt şi foarte competenţi în materie. Când vorbeşti cu un jucător de tactică, va ştie imediat dacă adversarul are un antrenor occidental, dacă practică jocul englezese sau şcoala Europei Centrale. Mai au şi multe amănunte din viaţa jucătorilor străini.

Când au încins o discuţie pe tema lui Alec James, am aflat o seamă de lucruri pe care nu le trădează de obiceiu nici un reporter. Cum trage Alec, cum se plasează, în fine întregul sistem de joc. De rezultate vorbesc mai puţin. Am ţinut să ştim cum au învins Germania cu 5-1. Ungurii nu vorbesc prea mult de acest lucru. Unul a afirmat modest că echipa a mers foarte bine, că a tras la poartă, într'un cuvânt că a isbutit să-i prindă bine pe Germani

PRONOSTICURI? NU OBIŞNUIM..

— *Dar cu noi ce veţi face, am îndrăznit noi.*

— *Păi asta o ştiţi dvs. mai bine. Vom face football, aşa cum trebue. Cel mai tare va învinge.*

— *Bine, dar puteţi da un pronostic.*

— *Nu avem obiceiul pronosticurilor. Echipa noastră merge bine şi dacă merge avem dreptul să sperăm. Atâta tot...*

CE-AU FACUT

Ungurii au fost la ora dejunului în hallul hotelului. Au intrat apoi în restaurant unde au luat masa în comun. După amiază au lucrat puţin pe stadion. Un antrenament foarte scurt, de destindere, care a avut darul să familiarizeze jucătorii cu terenul.

Putem învinge astăzi?

(Continuare din pag. 1

vită prin această prismă, iar întâlnirea cu Ungurii înseamnă o inaugurare în condiţiuni anevoioase constatările urmând să ne folosească de îndreptar.

Avem o echipă B care cuprinde numeroase talente de primul rang, cadeţii noştri sunt în majoritate tineri şi entuziaşti. Impotriva echipei noastre joacă o echipă B a Ungariei care a fost alcătuită după criterii noui faţă de cele până acum. Cu ani în urmă echipa B a Ungariei avea un sens strict de rezervă a primei formaţiuni selecţionate. Atunci jucătorii cari nu erau selecţionaţi în prima echipă dar făceau parte din lotul selecţionabililor intrau automat în unsprezecele B al vecinilor. Pentru matchul de azi ungurii au abandonat criteriul tradiţional. N'au selecţionat în spiritul de mai sus şi au preferat să aleagă tot ce este mai tânăr, şi talentat în footballul lor. Se pare că operaţia le-a reuşit din plin pentrucă echipa B a Ungariei se anunţă periculoasă tocmai graţie elanului câtorva din componenţii ei.

Cadeţii noştri să nu conteze deci pe stilul obicinuit, pe caracteristicul jocului maghiar; cunoscuta încetineală care reaminteşte ritmul de vals al vienezilor. Jucătorii noştri să nu se gândească la acest stil, pentrucă echipa de azi a ungurilor joacă în alt ritm, în alte condiţiuni fizice şi cu o vigoare care nu are nimic deaface cu obicinuita cadenţă ungurească.

Echipa naţională B trebue deci să angajeze bătălia fără să cruţe efortul şi să nu aştepte momentele de scădere ale adversarului. Apasă asupra umerilor echipei noastre B răspunderea unei partide cu tot felul de obligaţii. Impresia noastră este că Ungaria B înseamnă un adversar puternic, nu însă un adversar care nu lasă nici o speranţă..

Observator

PUŢINA STATISTICA

Imre Schlosser şi Iuliu Bodola recordmanii jocurilor internaţionale în Ungaria şi România

Adversarii de mâine în concertul diverselor competiţiuni mondiale

Titlurile de glorie ale echipei ungare

In Italia apare un «anuar de buzunar» dedicat footballului. Se numeşte «Agendina del Calcio» şi este de un real interes pentru cei cari urmăresc activitatea internaţională a acestui sport.

Găsim interesant să spicuim din acest anuar câteva date statistice în legătură cu footballul din Ungaria şi România.

VEDETA VEDETELOR

Cel mai mare internaţional ungur, dela înfiinţarea federaţiei respective, este Imre Schlosser, care şi-a încheiat cariera după ce a purtat de 70 de ori tricoul naţional.

Recordul, în România, îl deţine Iuliu Bodola, care a susţinut 46 jocuri internaţionale.

Cu titlu de curiozitate, arătăm că cel mai mare număr de partide internaţionale le-a jucat uruguayanul Angelo Romano (77) urmat de cehoslovacul Planicka (74).

VEDETELE ANULUI

Iată acum vedetele anului, în Ungaria şi România, după acelaş anuar.

ROMANIA: David Mircea, Pavlovici, Burger, Felecan I, Vintilă, Demetrovici, Juhasz, Nistor, Bărbulescu, Bodola, Bindea, Baratki, Dobay, Bogdan, Orza, Reuter, Moldoveanu.

UNGARIA: Szabo, Hada, Biro, Koranyi, Polgar, Miklosi, Lazăr, Turay, Balogh, Szalay, Dudus, Szuez, Sas, Vincze, Sarosi I. Csch, Toldi, Titkos, Kisalagy, Kineses, Kiszely, Harvath.

Din aceste vedete, este interesant că Felecan I, Bărbulescu, Dobay, Orza şi Moldoveanu (la România), Szabo, Hada, Miklosi, Lazar, Turay Balogh, Szücz, Sas, Cseh, Toldi, Titkos, Sisalagy, Kiszely şi Horvath (Ungaria) nu fac parte din loturile celor doi adversari.

CUPA MONDIALA

Atât România cât şi Ungaria au participat la campionatul mondial. Iată ce au făcut cele două echipe naţionale la diversele ediţii ale marei competiţiuni:

In 1930, la Montevideo, Ungaria n'a jucat, dar a jucat Româ

Echipa noastră a făcut parte din grupa III în care a învins Peru cu 3-1 (unul din marile titluri de glorie ale teamului nostru) şi a cedat Uruguayului, care a câşigat în acel an Cupa mondială, cu 0-4.

In 1934, în Italia, au jucat şi Ungaria şi România.

In eliminatorii, Ungaria a jucat două matchuri:

25 Martie, Sofia: Ungaria — Bulgaria 4-1.

28 Aprilie, Budapesta: Ungaria—Bulgaria 4-1.

România a susţinut următoarele matchuri:

29 Octombrie, la Berna: România-Elveţia 2-2.

29 Aprilie, la Bucureşti: România — Jugoslavia 2-1.

In turul final.

27 Mai, la Triest: Romănia—Cehoslovacia 1-2.

Cehoslovacia a ajuns până în finală, unde a cedat, după o luptă formidabilă, Italiei cu 1-2.

27 Mai, Neapole: Ungaria — Egipt 7-1.

31 Mai, Bologna: Ungaria —Austria 1-2.

In fine, în Cupa mondială 1938:

In eliminatorii, Ungaria s'a calificat învingând Grecia cu 11-1, iar România s'a calificat în urma forfaitului Egiptului.

Iată rezultatele turului final:

5 Iunie, Toulouse: România—Cuba 3-3.

9 Iunie, Toulouse: România—Cuba 1-2.

5 Iunie, Reims: Ungaria — Indiile Olandeze 6-0.

12 Iunie, Lille: Ungaria—Elveţia 2-0.

16 Iunie, Paris: Ungaria — Suedia 5-1.

19 Iunie, Paris: Ungaria — Italia 2-4 (finala).

TITLURILE DE GLORIE ALE ECHIPEI

19 Iunie 1938, la Paris; finalistă a Cupei mondiale.

1935: a doua în clasamentul Cupei Europei, după Italia.

Două metode

(Continuare din pagina 1)

dublu v? Avem noi oameni care să aplice această metodă?

Să vedem.

Pentru necesităţile defensive ale metodei poate că Sfera, Negrescu şi în special Vintilă, vor corespunde.

Pentru cele ofensive însă, situaţia nu e aceiaşi. Un singur om are temperament potrivit cerinţelor metodei: Baratki. Dacă e, în adevăr, în formă. Incolo, nici un Colaussi, nici un Piola. Şi mai ales nici un Meazza sau un Ferrari, care să execute acea muncă migăloasă în linia doua, muncă ce a sdruncinat şi aneantizat metoda ungară.

Este indiscutabil că metoda ce cată a fi impusă echipei naţionale române e bună. E bună, în primul rând pentrucă este o metodă; e bună, iarăşi, pentrucă pune 7 inşi pe picior de apărare sau 7 inşi pe picior de atac.

Dar avem noi jucătorii cărora să li se ceră un astfel de efort? Avem noi oamenii cu atâta condiţie fizică şi vigoare ca a acelor magnifici atleţi care sunt internaţionalii d-lui Pozzo?

Iată singurul semn de întrebare care mai rămâne deschis după acest succint examen al metodelor ce vor fi, mâine, opuse.

ION VORNIC